

- În plus, Comisia este legată de decizia sa prin care nu a clasificat EEG din 2000 drept un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE deoarece nu a existat un transfer de resurse de stat și prin urmare a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat EEG din 2012 ca fiind o schemă de ajutor nouă și implementată în mod nelegal.
 - În plus, Comisia nu a analizat în mod adecvat și, prin urmare, nu a putut constata că excepțiile pentru întreprinderile mari consumatoare de energie sunt justificate potrivit obiectivului, naturii și structurii intrinseci ale EEG din 2012 și nu constituie deci un avantaj selectiv.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a articolelor 18 și 19 din Regulamentul nr. 659/1999 ca urmare a omisiunii de a propune măsuri adecvate.
- Reclamantele invocă în această privință că, la analizarea EEG din 2012, Comisia ar trebui, în orice caz, să fi aplicat procedura pentru ajutoarele existente potrivit articolului 108 alineatul (1) TFUE și articolelor 17-19 din Regulamentul nr. 659/1999 și ar fi trebuit, înainte de a iniția procedura oficială de investigare, să propună Germaniei măsuri adecvate, în loc să expună deținătorii de cote de piață la riscuri economice considerabile din cauza clasificării EEG din 2012 ca fiind un ajutor nou care nu a fost notificat
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat.
- Reclamantele mai susțin că, în orice caz, Comisia ar fi trebuit să le asculte înainte de adoptarea unei decizii cu astfel de efecte juridice grave.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe motivarea insuficientă.
- În final, reclamantele invocă faptul că decizia de inițiere nu este motivată suficient în punctele esențiale.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Wirtschaftsvereinigung Stahl și alții/Comisia

(Cauza T-285/14)

(2014/C 223/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Wirtschaftsvereinigung Stahl (Düsseldorf, Germania), Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn), BGH Edelstahl Freital GmbH (Freital), BGH Edelstahl Siegen GmbH (Siegen), BGH Edelstahl Lippendorf GmbH (Lippendorf), Buderus Edelstahl Schmiedetechnik GmbH (Wetzlar), ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH (Riesa), Friedr. Lohmann GmbH Werk für Spezial- & Edelstähle (Witten), Outokumpu Nirosta GmbH (Krefeld), Peiner Träger GmbH (Peine), ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg), ThyssenKrupp Rasselstein GmbH (Andernach), ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen), Pruna Betreiber GmbH (Grünwald), ThyssenKrupp Gerlach GmbH (Homburg), ThyssenKrupp Federn und Stabilisatoren GmbH (Hagen), Salzgitter Mannesmann Rohr Sachsen GmbH (Zeithain), HSP Hoesch Spundwand und Profil GmbH (Dortmund), Salzgitter Mannesmann Grobblech GmbH (Mülheim an der Ruhr), Mülheim Pipecoatings GmbH (Mülheim an der Ruhr), Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes Deutschland GmbH (Remscheid), Salzgitter Hydroforming GmbH & Co. KG (Crimmitschau), Salzgitter Mannesmann Line Pipe GmbH (Siegen), Ilsenburger Grobblech GmbH (Ilsenburg) (reprezentanți: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler și T. Woltering, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei din 18 decembrie 2013 prin care pârâta a inițiat procedura oficială de examinare în cauza „Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) – Germania, ajutor pentru sprijinirea energiei electrice din surse regenerabile și prelevarea unui EEG redus pentru marii consumatori de energie” (JO C 37/73 din 7 februarie 2014);
- conexarea prezentei proceduri cu cea din acțiune formulată de Germania (21 martie 2014) în vederea anulării deciziei atacate;

cu titlu subsidiar, anexarea la dosar a actelor din procedura inițiată prin acțiunea Republicii Federale Germania;

— obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă nouă motive.

1. Primul motiv întemeiat pe lipsa unui avantaj

— Reclamantele susțin că regimul special de compensare prevăzut de legea germană privind prioritatea acordată energiilor regenerabile (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – denumită în continuare „EEG”) nu ar aduce niciun avantaj întreprinderilor cu consum mare de energie din siderurgie în general și reclamantelor nr. 2-nr. 24 în special.

2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unui avantaj selectiv

— Reclamantele susțin că regimul special de compensare nu le-ar aduce *a fortiori* niciun avantaj selectiv în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

3. Al treilea motiv întemeiat pe nerecurgerea la resursele de stat

— Reclamantele susțin că regimul special de compensare nu ar fi un ajutor „acordat de state sau prin intermediul resurselor de stat”.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe inexistența unei denaturări a concurenței

— Reclamantele susțin că regimul special de compensare nu ar denatura nici concurența în cadrul Uniunii Europene.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe inexistența unei afectări a schimburilor comerciale dintre statele membre

— Reclamantele observă că regimul special de compensare nu afectează nici schimburile comerciale dintre statele membre.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe faptul că înlăturarea sau reducerea substanțială a regimului special de compensare ar încălca drepturile fundamentale ale reclamantelor

— Reclamantele susțin că faptul de a califica regimul special de compensare drept ajutor sau de a-l reduce substanțial nu doar ar depăși limitele articolului 107 TFUE, pe care Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit-o în mod clar, ci ar încălca de asemenea cerința fundamentală privind echitatea materială în repartizarea sarcinilor. Înlăturarea sau reducerea substanțială a regimului special de compensare ar încălca așadar drepturile fundamentale ale reclamantelor, inclusiv ale celor pe care le au în temeiul Cartei drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene.

7. Al șaptelea motiv întemeiat pe faptul că regimul special de compensare este acoperit de Decizia Comisiei din 22 mai 2002

— Reclamantele susțin că, în decizia din 22 mai 2002, Comisia a constatat în mod expres că EEG și „regimurile de compensare” aferente nu îndeplinesc criteriile unui ajutor⁽¹⁾. Această decizie ar viza și regimul special de compensare.

8. Al optulea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o examinare preliminară insuficientă

— Potrivit reclamantelor, Comisia nu a examinat suficient și, prin urmare, nu a remarcat că regimurile de excepție prevăzute pentru întreprinderile cu consum mare de energie sunt justificate de obiectul, de natura și de structura internă a EEG și nu constituie așadar un avantaj selectiv.

9. Al nouălea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat

— Reclamantele susțin că Comisia ar fi trebuit în orice caz să le asculte înainte de a adopta o decizie care produce efecte juridice de o asemenea amploare.

⁽¹⁾ Scrisoarea Comisiei din 22 mai 2002, C (2002) 1887 fin./Ajutorul de stat NN 27/2000 – Germania.